

Közkinccsésé tesszük a műveltséget

Szabados Sándor közoktatásügyi népbiztos
nyilatkozata

A Fáklya egyik munkatársa felkereste Szabados Sándor elvtársat, aki a közoktatásügyi népbiztosságban kifejtett tevékenységéről a következő nyilatkozatot tette:

— A közoktatásügyi népbiztóságban kifejtett működésünket rövid néhány szóval így ismertethetném: *igyekszünk közkinccsésé tenni a műveltséget!*..

— Nekünk, akik itt a proletártársadalom kulturáját irányítjuk, sok tekintetben hasonló helyzetünk van, mint azoknak a munkatársainknak, akiknek tevékenysége gazdasági térre esik. Itt is, mint ott, az egyik kézzel rombolni, a másikkal építeni kell. Igaz, hogy nekünk kevesebb a rombolni valónk, mert hiszen az immár elsöpört múlt a művelődési intézmények terén éppenséggel nem volt fényűző, viszont azonban az a kevés, amit a kapitalista társadalom a népművelődés terén adott, olyan alaposan megfertőzte a lelkeket, hogy szinte könnyebb lenne érintetlen ősembereket tanítani, mint az eddigi burzsoáállam kitagadottjait. A lelki néreg, melyet az a gonoszán hamis ideológia a népnek naponta beadagolt, csak a szocialista szervezetek önművelődési munkájában akadt ellenmérge: Veszedelmes hatásából csak azokat az öntudatos munkásokat lehetett megóvni, akik ennek az önművelődésnek szenteliék fukarul mért szabad idejüket. És éppen ezért ezek alkalmasak arra, hogy úgy, mint gazdasági térre teszik, kulturális térre is áthidalják azt a szakadékot, melyet a történelem kitaposott útján ütött a diadalmas proletárökök.

— Az elvtársainkra váró hatalmas munkából én reám is egy telemes résznek irányítása jutott. Mindenekelőlt én szervezem és irányítom a szocializmus állami propagandáját. Beszüntetem az ebből a szempontból ártalmas és megindított az ugyanezen szempontból kívánatos időszi lapokat. Szaklapok, folyóiratok, ifjúsági újságok útján igyekszem kipótolni, amit a bűnös múlt elmulasztott. Könyvek és röpiratok segítségével törekszem kiirtani a régi és megalapozni az új ideológiát. Minthogy pedig a propagandának sok téren még az írott befűnél is alkalmasabb eszköze az élő szó, tehát szocialista agitátorok kiképzésével és szétküldésével egészítem ki a kommunista eszmény érdekében kifejtett munkát.

— Tevékenységemnek másik, nem kevésbé fontos része a múltból már meglévő alapon való továbbépítésnek van szentelve. A szocializmus eszmekörén már bizonyos műveltségi fokra szemmelileg feltáplált proletárelem teljes kiművelésére törekszem. Ennek a működésnek eszközei: a szabad oktatás pártiskolák és az iskolán kívüli továbbképzésnek szentelt különféle tanfolyamok útján, valamint ezeknek a tanfolyamoknak betetőzéséül az immár szervezés alatt álló munkásegyletem, mely a műveltségnek azt a tökéletességét fogja nyújtani proletártestvéreinknek, mely a kapitalista berendezkedés mellett számukra idő és pénz hiány nem volt elérhető.

— A végére hagytam azt, ami talán leginkább nőtt szívemhez: az ifju munkások képzésének lelkesítő feladatát. Ez minden feladatom közt talán a legkönnyebb, de bizonyára a legfontosabb. Aránylag könnyű azért, mert itt zsenge lelkekről van szó, melyeknek szűz területét az elnyomók osztálya még nem volt képes bérencei útján megfertőzni. Fontos feladat pedig azért, mert a jó-

vendő nemzedéket emeli fel arra a magaslatra, melyről elegendő áttekintése lesz ahhoz, hogy érdemesnek lássa minden erejével és minden odaadásával megtartani, megőrizni azt, amit mi, a mai kor szenvedő proletárjai az ő és követői számára vittünk ki és amit ennek a feltörekvő nemzedéknek sértetlenül fogunk átszolgáltatni, még ha ez életünkbe kerülne is!

— Ez az én munkám. Sajnos, ez a munka ma még csak a szervezés stádiumában van. De ha proletárhőseink megvédik ifju társadalmunkat és ha a szocializmus világmegváltó gondolatáért hevülő testvéreink nem tagadják meg tőlem és a velem egy téren dolgozó társaimtól hathatós segítségüket, akkor gyors lesz a haladás és évszázadok, talán évezredek boldogságát fogja biztosítani az eredmény.